

Wat Plukrijp betekent in de opkomende transitiestad Heist-op-den-Berg Van idee naar idoe

In oktober 2007 begonnen enkele eenvoudige, moedige mensen samen met boer Frank in Schriek zijn land te herbeplanten en te bezaaien... gewoon omdat ze zin hadden in verse, gezonde groenten, en omdat ze die samen wilden kweken en oogsten. We hadden toen nog geen weet van de term "transitie" zoals die vandaag wordt gebruikt.

Dit was het begin van Plukrijp. Het werk leek on-overkomelijk... het land was in drie jaar braakliggen begroeid met hardnekkig onkruid en de infrastructuur was stilaan weggezaakt. Beetje bij beetje hebben we deze structuur terug opgebouwd, beginnend bij de basis: de bedden en de paden voor de groenten, en de eet- en ontmoetingsruimte voor de mensen.

Als beginnende transitiestad mag je je niet laten afschrikken door schijnbaar grote obstakels. Een nieuwe start impliceert altijd dat er hard en gewillig gewerkt moet worden. Gebruik deze kostbare, entoesiaste energie door bij de basis te beginnen, liever dan verloren te lopen in details.

Plukrijpers planten hier de jonge pompoenplantjes die op hun beurt gekiemd zijn in potjes in de serre. Iedereen is hier welkom om op haar manier bij te dragen aan het werk. In transitie leven betekent voor ons dan ook dat er voor iedereen wel iets te doen is. Samen het werk doen is natuurlijk altijd plezieranter, en op doen duur

voelt 'werken' niet meer als 'werken' aan. We spreken zelfs van 'de afschaffing van het werk' in die zin dat werken niet meer die zware, slepende connotatie draagt (zie artikel van Bob Black). Doe wat je doet met plezier!

Ook de kleinsten krijgen een waardig plekje binnen het leven op Plukrijp. De kolen hebben al een mooie oogst geleverd... en er zijn nog kleintjes op komst!

En ja, ondertussen is het oogsttijd. Niet alleen de kids, ook de grote mensen staan in hun kinderschoenen wanneer het aankomt op landbouw. Als we in een transitiestad wensen samen te leven, dan moet ieder bereid zijn te leren van elkaar, jong...en oud.

Hier zijn ze dan, de plukrijpe patatjes! De één al wat groter dan de ander...én smikkelen! Ja, we zijn tot de conclusie gekomen dat we komend jaar meer aardappelen moeten planten, willen we aan dit tempo biologische puree en frietjes blijven eten ;-)

Een lichte onderschatting tijdens de eerste planning, en zo leren we uit onze stappen. Ook andere stappen, en misstappen, dienen zich steeds aan als leerkansen. Er bestaat dan wel een transitiehandleiding, maar ieder dorp en stad zal het in haar context moeten toepassen...met vallen én opstaan.

Op Plukrijp hebben we een boel materialen staan afkomstig van Frank's vroegere biotuinbouwbedrijf die momenteel niet in gebruik zijn. We stapelen ze netjes op voor een moment in de toekomst waarin ze wel van nut kunnen zijn, voor ons of voor iemand anders.

Wanneer je overgaat naar een andere manier van leven, ga je ook op een andere manier kijken. Wat op het eerste zicht rommel lijkt, blijkt achteraf toch nog bruikbaar te zijn voor een ander doeleinde.

Naast alle functionele aspecten wil het oog ook wel wat. Groenten en andere planten verrassen ons iedere dag met hun eenvoudige schoonheid. Op Plukrijp is er ook ruimte en tijd voor artistieke creativiteiten zoals tekenen, muziek maken, knutselen met de natuur, ... Het gaat uiteindelijk om de mensen die zich op allerlei manieren kunnen uiten om verder open te bloeien tot prachtige wezens.

Na het lekkere eten is er het samen afwassen...en dat demonstreren de vrouwtjes hier even. Het voelt goed aan om af en toe dingen te doen onder de vrouwen, wanneer de mannen iets anders doen. Dat doen de aboriginals, indianen en andere niet-patriarchale samenlevingen ook. Op Plukrijp staat er geen automatische vaatwasser, en ook geen microgolf (bah, gevaarlijk!). Tijd nemen voor eenvoudige taken, zoals afwassen en koken, brengt mensen samen. Geluk zit 'm in de kleine dingen.

Daarom rijden we zoveel mogelijk met de fiets, hup hup met de beentjes, overal naar toe... Waar een wil is, is een weg !

er de paparassen. Ledenlijst, verslagen, nieuwsbrieven, aankopen, ... daar heb je geen professoren voor nodig, enkel wat gewillige mensen die *samen* het overzicht kunnen bewaren, want niets doe je alleen.

Naast het afwassen zijn

Leven in transitie betekent voor ons ook samen spelen en lol maken. Na een dagje werken gaat de zon onder en genieten we naar bij het vuur met gitaar en trommel. Het welzijn van de mensen is ontzettend belangrijk, zowel op geestelijk, lichamelijk als spiritueel vlak.

Zo relaxen we dan...lekker in het gras, wanneer iedereen is uitgepraat, is er ruimte en tijd voor stilte. In ons hart begint het allemaal. Wanneer je je ogen sluit, zie je dan je eigen dorp of stad in

transitie leven? Mensen die terug samen werken en samen eten? Kaart spelen en elkaar de hand schudden?

Wij geloven in transitie, niet alleen omdat het mooi is en goed is, maar ook omdat het echt kan...en nodig is.

Doe je mee?